

(E) Pam. 1
PAK

The following is a full and true account of events which occurred to me before, during, and after the Boer occupation of Belmont. and I am prepared to substantiate same in any Court of Law in the Colony.

On the 12th October, 1899, I, JOHANNES JACOBUS DE KOCK, Storekeeper at Belmont in the District of Herbert, called a public Meeting at Hopefield in the same District. A large number of farmers attending and I submitted the following resolution:—

“As British subjects residing in the District of Herbert,
“we agree to remain true and loyal to Her Majesty,
“and to adopt a strictly neutral attitude to the
“Republican troops, and if commandeered by the
“latter not to take up arms, but rather be taken
“prisoners.”

The Meeting after discussion, carried the resolution without a dissentient, and I having done what I could to preserve order, quietly awaited the coming of the commando.

The Republicans came here under Commandant Piet van der Merwe with 300 armed men on the 17th October, 1899. I was deputed to meet them and to lay before them the views of the inhabitants of Belmont. This I did, but the Republicans occupied Belmont, and came daily down to my Store and commandeered supplies from me, which I refused, but under great threats and compulsion I had to submit. I, however, on the 1st of November, 1899 wrote to the Officer Commanding the British Troops at Orange River the following letter:—

“SIR,—

“I, the undersigned, respectfully wish to ask
“your advice. I am a Storekeeper at Belmont,
“about six miles from the border of the Free
“State. The Boers arrived at Belmont on the 17th
“October. They took goods out of my Store and
“threatened me in every way. Since that date
“they have remained in the vicinity in large bodies.

" On Saturday last there were here over 300 armed
 " men wanting to purchase articles from my Store.
 " Pointing to the Proclamation issued by His
 " Excellency, the Governor, I told them that I could
 " not sell. They thereupon took what they re-
 " quired, and under compulsion I had to serve them,
 " and I took what payment I could get. I am
 " here with my family without any protection,
 " surrounded by Boers and roving natives. Several
 " houses have been broken open during the tem-
 " porary absence of their owners, who fled on the
 " approach of the Boers.

" As I am a poor man and entirely dependent on
 " my business, I shall be grateful for any advice
 " you may be able to give me. What should be my
 " behaviour as a loyal subject in the presence of the
 " Boer Commandos. The Boers, about 700 strong,
 " are lying in Laager a few miles from this place.
 " I cannot turn over the contents of my Store into
 " their hands, without ruin to myself. Therefore
 " I respectfully ask if I shall be justified in receiv-
 " ing payment at their hands, or is it likely, as
 " suggested by our Station Master, that the Impe-
 " rial Government will make good my losses.
 " With this thought in my mind I have taken Stock
 " of my goods and written down the value of my
 " furniture and my buildings. Further, as I can-
 " not leave my wife and family I appeal to you for
 " assistance.

I am, Sir,

Your obedient Servant,

(Sgd.) J. J. DE KOCK.

" P.S.—This afternoon about 150 Boers, under
 " Commandant Van der Merwe came here and de-
 " manded goods from my Store. I called their
 " attention to the Proclamation affixed to my door.
 " They declared that unless I served them they
 " would break open the Store and help them-
 " selves, and so under threats I was compelled to
 " serve them, and again I took payment. Wit-
 " nesses, British subjects, can testify that they
 " said that they had taken Belmont and that they
 " would do as they liked.

Yours Obediently,

(Sgd.) J. J. DE KOCK."

That I actually wrote this letter is testified by an endorsement made on the press copy of the original by Major Anson, which endorsement reads as follows:—

“ This letter was in Mr. De Kock’s business book,
“ taken out of it in my presence.

(Sgd). H. J. ANSON,

Major,

Commandant Orange River,

27/11/99”

I forwarded the letter by my Clerk, Mr. Ekstein, to the Chief Staff Officer then in charge at Orange River. I received verbal answer to the effect that Colonel Gough had been appointed Commandant and would reply to the letter. The Imperial Government, it was also stated, could neither protect me, nor guarantee compensation. I was exhorted to continue loyal and respect the Proclamation in spite of the fact that about 300 armed Republicans were in Laager two miles from my Store, and I was practically at their mercy. On the 18th of November, 1899, when I heard that my son-in-law together with other farmers had been commandeered by the Boer Landdrost at Douglas, a man named P. de Kock, who is unknown to me, I left Belmont for the place, having first appealed to those of my people who remained at the Station not to submit to the commandeering going on at Belmont, but to keep strictly loyal, and if need be, rather allow themselves to be taken prisoners.

I arrived at Douglas on the 20th November, and on the same morning had an interview with the Landdrost in the Court House in the presence of a witness, whom I took with me, Mr. Peter Faber. I pointed out to the Landdrost the illegality of his doings, proving my statement by the proclamation of President Steyn, dated the 13th October, 1899. At the same time I warned him against the burning of any Government papers, &c.

The Landdrost listened patiently to my remonstrances and at a Public Meeting at noon admitted that he had acted beyond his powers, and that he would allow any person who had been commandeered to return to his allegiance to the Queen, and to take away any articles that had been commandeered from him. Many stepped over to my side and returned to their homes, only some 25 or 30 who had nothing to lose and much to gain by throwing in their lot with the Republicans,

going over to the Landdrost and expressing their willingness to fight for the Republicans. On the 22nd November, when a fight at Belmont was expected I had to leave with my family, as my house was in a direct line between the British troops and the Boers. We went to a Mr. Cohen's farm about $1\frac{1}{2}$ miles from Belmont, where we slept that night for safety. The next morning heavy firing was heard. We proceeded to a farm called Zoelfontein in the district of Herbert to ensure safety. When I heard that the British troops had taken Belmont I returned, but to my utter amazement found my Buildings occupied by the troops, some of my doors and furniture being smashed, my Store to a great extent looted and the Bar wrecked. Upon my asking Cohen and Ekstein, who had remained in charge, who had done all this, they declared the offenders were the English troops. Upon complaining to the Officers the latter screened their men by explaining that they thought they were in Free State Territory, and that if I had any complaint to make I could lodge same with Lord Methuen, who was at the main camp, about two miles distant. Having proceeded thither with the Officers, the latter disappeared, and I found myself in rather an awkward position in the Imperial Camp without a Pass. At last I was brought before an Officer, who I took to be Lord Methuen, and upon briefly lodging my complaint was asked to stand aside as he had no time to listen to me. Later on in the afternoon I was arrested in the presence of this Officer. No charge was ever laid against me why I was arrested. I was marched back to Belmont Station. Here I was placed under guard in the Goods Shed, together with other white prisoners and a number of Natives who had also been made prisoners. I was then informed that I would be required to proceed to Orange River and would be accorded a proper hearing there. Upon arrival I asked for the Camp Commandant and told him what I wanted, whereupon this Officer said that he had no jurisdiction and that he knew nothing about the case. I would have to proceed to De Aar, where I would be sure to get the matter looked into. I arrived at De Aar on the evening of the 27th November and was put in the Common Prison. For two days I was kept there, not being vouchsafed an interview with the Commandant. I was then sent to Cape Town, with prisoners of War in a cattle truck. At the Cape Town New Military Gaol I was detained from the 1st December to

the 22nd December, 1899. When Mr. Attorney Michau, who was also a prisoner, applied for a "Habeas Corpus" to the Supreme Court, Mr. Michau, myself and four others were at once marched from the Docks to the Railway Station, being hooted and jeered at all the way by the rabble. I was not told where I was being sent to, but eventually arrived at De Aar. I was there again confined in the Gaol, no explanation being given to me, and no charge being brought against me, and my protest being entirely ignored. I did not know what my crime was. While in the Military Prison, Cape Town, on the 5th December, I sent a full statement to Colonel Trotter, but the Authorities paid no attention to my complaint, and only when repeatedly urged Captain O'Meara, who was then in charge of me, said "Your case will have due attention." Upon applying to the Commandant at De Aar on about the 28th December, 1899, I was informed that my Statement and all papers were there, "That I had better petition the Commandant at Orange River." I wrote to the Commandant at Orange River on the 1st January, and again on the 8th January, 1900, *re* my case; to my second letter Major Kingharn, who was then Commandant, replied that I could not be released on bail or parole. I would have to apply to the Colonial Government, which I did, and I annex hereto a copy of the correspondence on the subject.

At last on the 2nd February, after I had been more than two months in prison, I was for the first time informed at Orange River, where I was then, that the charge against me was High Treason, and that I would be handed over to the Civil Authorities.

From this stage my prospects brightened. I was granted legal advisers, who turned the flimsy evidence against me inside out. Notwithstanding the time at their disposal the Military Authorities had only succeeded in getting 8 witnesses against me. These duly appeared at a Preliminary Examination held at Hope Town before Mr. Harrison, Magistrate of Barkly West.

On the 20th February, to which date my case had been postponed, I said that I was not guilty, having always remained strictly loyal and having never committed any treasonable act or assisted Her Majesty's enemies in any way. I was then formally committed for trial and was lodged in Hope Town Gaol, where I stayed till the 17th March, on which day I was uncon-

ditionally released by the Attorney General, R. Solomon Esq.

I was never out on parole or on bail.

I do hereby certify the above to be a true statement.

Storekeeper, Belmont.

[This letter was sent to the Premier through the Resident Magistrate.]

De Aar,

13th January, 1900.

To the Resident Magistrate,

De Aar.

" SIR,

I was arrested at Belmont on the 24th November, together with my clerk, Mr. Ekstein, who is now a prisoner on board the "Manilla" in Simon's Bay. We were first sent on to Orange River and from there to De Aar and on to Cape Town. We don't know what we were arrested for, as up to this date no charge has ever been made against us.

On the 5th December, 1899, I sent in my statement to Colonel J. K. Trotter, Castle, Cape Town. I also attached a true copy of a letter dated 1st November, which I sent to the Chief Staff Officer, Orange River. On the 21st December, I addressed the Chief Staff Officer, Castle, Cape Town, a true copy of which letter I now enclose. I received no answer to my letter. While I was in the New Military Gaol, I was questioned by a gentleman not known to me. I was informed the gentleman came from the Attorney General's Office. On the 22nd December, I was sent on with 6 other prisoners to De Aar. On arrival here I was placed in Gaol. All the others who came with me have left this place. After my arrival here, I received an answer from the Chief Staff Officer, Cape Town, informing me that all my papers, statements &c., were sent in to the Camp Commandant, De Aar, who will deal with my case. The letter and reply was kept by the Camp Commandant here and attached to my papers. I wrote at once to Commandant here to see him, and when I was brought up to him he replied, "I know nothing about your case, but I will send all your letters and statements to the Camp Commandant at Orange River, who will have to deal with it."

On the 1st January, 1900, I wrote to the Camp Commandant at Orange River *re* my release, parole or bail. I again wrote on the 8th inst., copy of which letter I

hereby enclose. I received an answer to same on the 12th inst., copy of letter enclosed, where Major Kingharn refers me to the Cape Government. Therefore I now address you as you are representing the Colonial Government.

Trusting you will communicate to the Cape Government and please send a copy of this letter, also all copies enclosed.

As to my statements, all copies and letters have been sent from here by the Camp Commandant to Orange River, where you can see my statements.

I have several witnesses in Cape Town on board the "Manilla" who can prove my loyalty and how I acted during the time the Boer Laager was at my place.

I trust the Colonial Government will release me, let me on parole or bail, as I am deprived of my liberty as a true British subject. Awaiting the favour of a speedy reply.

I have the honour to be, Dear Sir,

Your obedient Servant,

(Sgd). J. J. DE KOCK.

(Copy.)

Cape Town,

21st December, 1899.

The Chief Staff Officer,

Cape Town.

SIR,—

Referring to my letter to you forwarding a full statement of my case, which so far has not been acknowledged, beyond a message that the matter was being enquired into. I now beg most respectfully to request you either to release me on parole or on such terms as the authorities may see fit to impose, or to institute an enquiry as soon as possible as I am anxious to have an opportunity of being heard, and of calling in my witnesses in my defence, several of whom are Boer prisoners of war now confined here. I may mention that I have been a prisoner about a month already, having been arrested on the 24th ult. Up to now no charge of any sort has been brought against me, nor do I know why I am being detained and I think therefore that I may

now in all reason urge that my request may be complied with, without further delay.

Awaiting the favour of a speedy reply,

Yours truly,

(Sgd.) J. J. DE KOCK.

(true copy).

De Aar,

8th January, 1900.

To the Camp Commandant,
Orange River.

DEAR SIR,—

I received a letter from Mrs. De Kock, dated no the 4th inst. stating she has written to me several letters since the 24th December and also sent me two parcels, one containing clothing sent on the 1st which I received and one parcel on the 2nd inst., which has not come to hand yet. Please do me the favour and see whether the parcel is not at Orange River; also see whether there are no more letters addressed to me; if any please do me the favour and have them sent on to me here.

On the 1st inst. I sent you a letter from here, to which I received no answer as yet. You will greatly oblige me by sending an early reply. The letter I sent you was *re* my case, for my release on parole or bail. I have been arrested on 24th November, and up to date, I don't know why I was arrested. No charge has been laid before me. Praying this matter may have your early attention, awaiting your favourable reply,

I have the honour to be, dear Sir,

Your Obedient Servant,

(Sgd.) J. J. DE KOCK.

True copy received 12/1/1900.

To Mr. de Kock,

One letter written to you by Mrs. de Kock and handed by you to Camp Commandant, De Aar, has apparently reached Mrs. De Kock, and she wired you to that effect.

As to your release on bail or otherwise, I must refer you to the Cape Government. I have not the power to order your release or otherwise.

(Sgd.) W. KINGHARN, Major,
Commandant.

Orange River, 9/1/00.

Certified true copy.

Asst. R. M.

D. R., 13/1/00.

De Aar.

After I was released on the 18th March, 1900, I had to remain in Hope Town, I was not allowed to go back to Belmont. I then asked the Commandant, Capt. Mills, to go to Cape Town, as living was too expensive in Hope Town. He allowed me to go to Cape Town. I asked him for a free ticket which he refused. I had to pay all my own expenses. When in Cape Town, I made several applications to officers in charge at the Castle to return to my home, but all in vain. Till at last in May, 1900, when Sir Charles Warren was at Belmont, Mrs. de Kock asked him to allow me to come back to Belmont, to attend to my business, which he allowed, and on that I was allowed to leave Cape Town back to my home at Belmont, where I arrived in the beginning of June, 1900.

I remained at Belmont till about the middle of Sept., 1900, when there was a rumour that the Boers were going to attack Belmont. As we were at Belmont at the time without protection, there being only 7 Cape Police under Sergt. Lucas, they at once saddled up their horses, and left Belmont for safety. Myself and one Mr. Cohen, who took the train which was just standing in the yard, went down to Orange River for protection. On our arrival there, we were at once brought before a captain who was Staff Officer. We told him why we came down. I showed him my districts pass, granted to me by Captain Leslie, Commandant of Douglas. He swore at me, and tore up my pass, and placed me under arrest in the guards' tent, but Mr. Cohen, who had no pass, was let at large. The next morning I was told I could go back home again. In October, 1900, I received a pass to take my daughter to Cape Town school. On arrival at Orange River, with my daughter, there was a telegram from the Provost Marshal of Kimberley to stop me, and not to allow me to proceed to Cape Town. I was stopped at Orange River with my daughter for the night. I asked the reason but the Commandant at Orange River said he did not know. The next morning I got a permit at Orange River to proceed to Kimberley. On my arrival at Kimberley, I asked Capt. H. de L. Ferguson, Provost Marshal, why he stopped me at Orange River. It was because I wrote two letters, one to the Rev. Mr. Perold and one to Mr. Meyers, who was in the Kimberley gaol, telling them I would do what I could in Cape Town, and see my friend Mr. Michau, and get them released on bail. I asked the Provost Marshal whether the contents of my letter was a crime, on which he then granted me a permit to go with my daughter

to Cape Town. On the 12th of February, 1901, a telegram was sent to Sergt. Walker, of the Cape Police, "tell de Kock, of Belmont, to come in to Kimberley at once, as the Provost Marshal wants to see him." I at once went, and on my arrival, I went up to the Provost Marshal's office to ask what he wanted from me. I never could see the Provost Marshal, but his clerk, one Mr. James Stuard, took my description and said I must remain in Kimberley and report every day. I asked on what charge, but no answer was given to me. All that was said, was "under Martial Law." I wrote several letters to the Provost Marshal, asking to have an interview with him, *re* my detention in Kimberley, but could never succeed. I again wrote to him a letter on the 10th April, 1901.

(Copy.)

Kimberley,
10th April, 1901

Capt. H. de L. Ferguson,
Provost Marshal,

Kimberley.

SIR,—

I am most anxious that you should reconsider the circumstances of my being detained in Kimberley at great personal expense to myself, not to speak of the loss I am daily sustaining through being kept away from my business. I could quite understand my being kept in Kimberley if I had in any way obstructed the Forces or objects of His Majesty the King. I have all along and still am quite willing to face any investigation which you may think necessary to hold into my conduct during the present War. I know that I have my enemies, but pray give me an opportunity of meeting them face to face before you. I am convinced that you would not countenance any injustice to me. I am quite prepared to place all the papers connected with the charge brought against me some time back together with my report on same before you. The Attorney-General declined to prosecute me when he saw the papers. The Commandant at Orange River when he had read the papers of my case and my statement allowed me to proceed to my home at Belmont.

I may in conclusion state that I have never been on bail or parole, but was released unconditionally. I don't like mentioning what I have done but I may state that I have always, when it lay in my power, assisted to the best of my ability the British Forces. I can

refer you to Colonel Park, the present Commandant of Kimberley.

I shall be glad if you will favour me with a reply to this letter.

Your Obedient Servant,

J. J. DE KOCK.

No reply having been received to any of my letters from the Provost Marshal,—I one day met the Provost Marshal in front of his office and asked him, why he did not reply to my letters or allow me an interview with him. I went into his office and asked him why I was detained in Kimberley at great expense, and ruin to my business, and on what charge, to which he replied "No charge against you, we keep you here under Martial Law." On the 5th of May, 1901, Mrs. de Kock and six children were all ordered in to Kimberley, by order of Capt. Ferguson, Provost Marshal of Kimberley, where we were kept at our own expense up to the 1st day of August, 1902, when we were only allowed to return to our homes. That is how loyal British subjects were treated and ruined. It has cost me over £500 living in Kimberley with my family, besides losses sustained through being taken away from my business while other storekeepers in our districts were allowed to remain at their homes and run their businesses.

I have sent in my claim for all losses sustained and even up to date have not received one penny compensation, whereas others who have been trading with the enemy, selling horses and boots to the Boers, have been allowed compensation. Trusting that the Colonial Government will see into my case, and see that justice is done to me, as a loyal British subject. I am quite prepared to prove every word in my statement, either from affidavits or by persons.

I have the honour, Sir,

Your Obedient Servant,

J. J. DE KOCK.

Het volgende is een volledig en waar verhaal van wat met mij gebeurd is voor, gedurende en na de bezitneming van Belmont door de Boeren, en ik ben gereed hetzelfde in eenig gerechtshof in de Kolonie te bewijzen.

Op den 12den October, 1899, riep ik, JOHANNES JACOBUS DE KOCK,, winkelier te Belmont in het district Herbert, een publieke vergadering bijeen te Hopefield in hetzelfde distrikt. Een groot aantal boeren woonde de vergadering bij, en ik legde de volgende resolutie hun voor:—

“Als Britsche onderdanen woonachtig in het distrikt Herbert besluiten wij trouw en loyaal te blijven aan Hare Majesteit en een streng neutrale houding aan te nemen tegenover de Republikeinsche troepen, en indien door laatstgenoemden gekommandeerd, niet de wapenen op te nemen maar liever gevangen genomen te worden.”

Na bespreking nam de vergadering de resolutie eenstemming aan; en daar ik gedaan had wat ik kon om de orde te handhaven, wachtte ik de komst van het commando af.

De Republikeinen kwamen hier onder commandant Piet van der Merwe met 300 gewapende mannen op den 17den October, 1899. Ik werd afgevaardigd om hen te ontmoeten en hun het standpunt van de ingezetenen van Belmont bekend te maken. Dit deed ik, en toch namen de Republikeinen bezit van Belmont, en kwamen dagelijks naar mijn winkel en kommandeerden goederen van mij, die ik weigerde, maar onder vele bedreigingen en dwang moest ik mij onderwerpen. Echter op den 1sten November, 1899, schreef ik aan den bevelvoerden officier der Britsche troepen te Oranjerivier den volgende brief:

“Mijnheer,

Ik, de ondergeteekende, wensch eerbiedig u om raad te vragen. Ik ben een winkelier te Belmont ongeveer zes mijlen van de grens van den Vrij Staat. De Boeren kwamen te Belmont aan op den 17den October. Zij

namen goederen uit mijn winkel en dreigden mij op allerlei wijze. Sedert dien datum zijn zij in groote troepen in de buurt gebleven. Verleden Zaterdag waren er hier bij mijn winkel 300 gewapende mannen, die goederen uit mijn winkel wilden koopen.

Hun de proklamatie door zijn Excellentie den Gouverneur uitgevaardigd toonende, zei ik aan hen, dat ik niet kon verkoopen. Daarop namen zij wat zij behoeften, en onder dwang moest ik hen bedienen, en ik nam de betaling, die ik krijgen kon. Ik ben hier met mijn familie zonder eenige protektie, omringd door Boeren en rondzwerfende naturellen. Eenige huizen zijn open gebroken gedurende de tijdelijke afwezigheid van hun eigenaars, die op de aankomst der Boeren vluchtten.

Daar ik een arm man ben en geheelenal afhankelijk van mijn bezigheid, zal ik dankbaar zijn voor eenigen raad, dien gij mij zoudt kunnen geven. Wat behoort mijn gedrag als loyale onderdaan te zijn in de tegenwoordigheid der Boeren commando's? De Boeren, omtrent 700 man sterk, zijn in lager eenige mijlen hiervandaan. Ik kan den inhoud van mijn winkel niet in hun handen overgeven zonder mijzelven te ruïneren. Daarom vraag ik eerbiedig of ik gerechtigd zal zijn om van hen betaling te ontvangen, of is het waarschijnlijk, zooals ons Station-chef veronderstelt, dat 't Imperiale Gouvernement mijn verliezen zal vergoeden?

Met deze gedachte in 't hoofd heb ik een inventaris van mijn goederen gemaakt en de waarde van mijn meubelen en gebouwen aangeteekend. Verder, laar ik mijn vrouw en familie niet kan verlaten, roep ik tot u om hulp.

Ik noem mij, Waarde Heer,
Uw Dienstwillige Dienaar,
(Get.) J. J. DE KOCK.

P.S.—Van middag kwamen ongeveer 150 Boeren, onder Commandant Van der Merwe, hier en eischten goederen uit mijn winkel. Ik bepaalde hun aandacht bij de proklamatie aan mijn deur vast gezet. Zij zeiden, dat als ik hen niet bediende zij den winkel zouden openbreken en zichzelf helpen, en alzoo werd ik onder bedreigingen genoodzaakt hen te bedienen, en wederom betaling. Getuigen, Britsche onderdanen, kunnen verklaren, dat zij zeiden Belmont genomen te hebben en te zullen doen wat ze wilden.

Uw onderdanige,
(Get.) J. J. DE KOCK.

Dat ik werkelijk dezen brief heb geschreven wordt bevestigd door het endossement gemaakt op de pers copie van den origineelen door Majoor Anson, welk endossement als volgt luidt:

“Deze brief was in het bezigheids boek van den heer De Kock en werd in mijn tegenwoordigheid daaruit gehaald.

(Get.) H. J. ANSON,

Majoor,

Commandant Oranjerivier,

27/11/99.

Ik verzond den brief door mijn klerk, den hr. Ekstein, aan den hoofd staf-officier destijds te Oranjerivier. Ik ontving een mondelingsch antwoord ten effekte, dat Kolonel Gough als Commandant was aangesteld en op den brief zou antwoorden. Het Imperiale Gouvernement, zoo werd er ook gezegd, kon mij noch beschermen noch compensatie waarborgen. Ik werd vermaand loyaal te blijven en de proklamatie te respekteeren niet-tegenstaande het feit, dat er zoowat 300 gewapende Republikeinen ongeveer 2 mijl van mijn winkel in lager waren, en ik feitelijk in hunne macht was. Op den 18den November, 1899, toen ik hoorde, dat mijn schoonzoon tezamen met andere boeren te Douglas door den Boeren landdrost, een man genaamd P. de Kock, die mij onbekend is, gekommandeerd was, ging ik van Belmont naar die plaats, nadat ik eerst diegenen van de mijnen, die bij de statie bleven, gewaarschuwd had zich niet te onderwerpen aan het commandeeren, dat te Belmont plaats vond, maar strikt loyaal te blijven, en indien noodig liever gevangen genomen te worden. Ik kwam te Douglas op den 20sten November aan, en denzelfden morgen had ik een onderhoud met den landdrost in de hofzaal in de tegenwoordigheid van een getuige, dien ik met mij nam, den heer Peter Faber. Ik wees den landdrost op de onwettigheid van zijn daden, mijn verklaringen stavende door de proklamatie van president Steyn, gedateerd 13 October, 1899. Terzelfder tijd waarschuwde ik hem tegen het verbranden van eenige Gouvernements papieren enz.

De landdrost hoorde geduldig mijn protesten aan, en op een publieke vergadering op den middag verklaarde hij, dat hij zijn macht te buiten was gegaan, en dat hij eenig persoon, die gekommandeerd was, zou laten teruggaan naar de onderhandigheid aan de Koningin, en met zich mede nemen eenige artikelen, die van hem ge-

kommandeerd waren. Velen kwamen over naar mijn kant en keerden naar hun woningen terug. Slechts 25 of 30, die niets te verliezen en veel te winnen hadden door hun lot in te werpen met de Republikeinen, gingen over naar den landdrost en verklaarden hun gewilligheid om voor de Republieken te vechten. Op den 22sten November, toen men een gevecht te Belmont met de Boeren verwachtte moest ik met mijn familie vertrekken, daar mijn huis in een rechte lijn tusschen de Britsche troepen en de Boeren was. Wij gingen naar de plaats van zekeren heer Cohen, ongeveer $1\frac{1}{2}$ mijl van Belmont, waar we dien nacht voor veiligheid sliepen. Op den volgenden morgen werd zwaar vuren gehoord. Wij gingen naar een plaats, Zoelfontein genaamd, in 't distrikt Herbert om veiligheid te verzekeren. Toen ik vernam, dat de Britsche troepen Belmont hadden genomen, keerde ik terug, maar tot mijn uiterste verbazing vond ik mijn gebouwen door te troepen geoccupeerd, en sommige mijner deuren en meubelen vernield, mijn winkel grootelijks geplunderd en de Bar vernield.

Toen ik aan Cohen en Ekstein, die er gebleven waren om naar mijn goederen te kijken, vroeg wie dit alles gedaan had, zeiden zij dat het de Engelsche troepen waren. Toen ik bij de officieren klaagde, beschermden dezen hun maschappen door te zeggen, dat ze dachten, dat ze op Vrijstaatsch gebied waren, en dat, als ik eenige klachte te maken had, moest ik ze aan lord Methuen doen, die zich in het hoofd kamp, zoowat twee mijl daarvandaan bevond. Toen ik met de officieren daarheen was gegaan, werwijderden dezen zich, en bevond mij in een niet geheel aangename positie in 't Imperiale kamp zonder pas. Eindelijk werd ik voor een officier gebracht, dien ik voor lord Methuen hield; maar toen ik kortelijks mijn klachte uitte, werd ik ge vraagd op zijde te staan, daar hij geen tijd had om naar mij te luisteren. Later op den middag werd ik gearresteerd in tegenwoordigheid van dezen officier. Geen beschuldiging werd tegen mij gedaan waarom ik gearresteerd werd. Men marcheerde mij terug naar Belmont station. Hier werd ik onder bewaring in de goederen loots geplaaakt samen met andere blanke gevangenen en een aantal naturellen die ook gevangen waren. Mij werd toen gezegd, dat ik naar de Oranjerivier zou moeten gaan, en dat ik daar behoorlijk verhoord zou worden. Bij mijn aankomst vroeg ik naar den Commandant van het kamp en vertelde hem wat ik wou hebben, waarop deze officier zei, dat hij geen

macht had, en dat hij niets van de zaak af wist. Ik zou naar De Aar moeten gaan, waar ik ervan verzekerd kon zijn, dat de zaak onderzocht zou worden. Ik kwam te De Aar aan op den avond van den 27sten November en werd in de gewone gevangenis geplaatst. Twee dagen werd ik daar gehouden zonder toegelaten te worden met den commandant te spreken. Ik werd toen naar Kaapstad samen met krijgsgevangenen in een open vee truck gezonden. In de Kaapstadsche militaire gevangenis werd ik gehouden van den 1sten December tot den 22sten December, 1899. Toen de heer procureur Michau, die ook gevangene was, bij het Hooge Gerechts-hof aanzoek deed om een Habeas Corpus, werden de heer Michau, ik, en 4 andere gevangenen dadelijk van de haven naar het Spoorweg Station gemarcheerd, uitgejouwd en bespot door het janhagel langs den geheelen weg. Mij werd niet gezegd waar ik heen ging, maar uiteindelijk kwam ik te De Aar aan. Daar werd ik weer in den tronk opgesloten, geen uitleg werd mij gegeven, geen beschuldiging werd tegen mij ingebracht en mijn protest werd geenszins erkend. Ik wist niet wat mijn misdaad was. Terwijl ik in de militaire gevangenis te Kaapstad was, zond ik op den 5den December een vol-leedige opgave aan Kolonel Trotter doch de overheden gaven aan mijn klachte geen gehoor, en slechts op aan houdenden aandrang zei kapitein O'Meara, die over mij gesteld was, "Uw zaak zal volle aandacht onevangen." Toen ik op ongeveer 28 December bij den Commandant te De Aar aanzoek deed, werd mij te kennen gegeven, dat mijn verklaring en al de papieren daar waren, "maar ik moest mij liever bij den Commandant te Oranjerivier vervoegen." Ik schreef aan den Commandant te Oranjerivier over mijn zaak op den 1sten Jan., en weder op den 8sten Januari, 1900.

Op mijn tweeden brief antwoordde Majoor Kingharn, die toen kommandant was, dat ik niet op borgtocht of parool losgelaten kon worden. Ik moest bij de Koloniale Regeering aanzoek doen, hetgeen ik deed, en ik hecht een copie van de correspondentie op het punt hieraan.

Eindelijk op den 2den Februari, nadat ik voor meer dan twee maanden in de gevangenis was, werd mij voor de eerste maal te Oranje Rivier geïnformeerd, alwaar ik mij toen bevond, dat de beschuldiging tegen mij Hoog Verraad was, en dat ik aan de Civiele Autoriteiten overhandigd zou worden.

Van dit punt werden mijne vooruitzichten helderder.

Raadgevers in de wet werden mij vergund, die de Armzalige getuigenis tegen mij uitpluisden. Niettegenstaande den tijd te hunner beschikking, konden de Militaire Autoriteiten slechts 8 getuigen tegen mij krijgen. De getuigen maakten hunne verschijning op een voorloopig verhoor te Hope Town voor den heer Harrison, Magistraat van Barkly West, gehouden.

Op den 20sten Februari, tot welken datum mijn zaak uitgesteld werd, zeide ik dat ik onschuldig was, dat ik mij altijd strikt loyaal gedragen had, en nooit eenige verraderlijke daad begaan had of Harer Majesteits vijanden op eenige manier geholpen had.

Ik werd toen op formeele wijze ter terechtstelling verwezen, en werd in de Hope Town gevangenis geplaatst, alwaar ik tot den 17den Maart gehouden werd, op welken datum ik onvoorwaardelijk door den Procureur Generaal, den Ed. R. Solomon, op vrije voeten gesteld werd.

Ik werd nooit op parool of onder borgtocht uitgelaten.

Ik certificeer mits dezen dat bovengemelde een ware verklaring is.

Winkelier, Belmont.

De Aar,

13 Januari, 1900.

Aan den Resident Magistraat,

De Aar,

Mijnheer,

Ik werd te Belmont op den 24sten November gearresteerd, tezamen met mijn klerk, den heer Eckstein, die nu een gevangene aan boord van de "Manilla" in Simonsbaai is. Wij werden eerst naar Oranje Rivier gezonden van daar naar De Aar, en toen naar Kaapstad. Wij weten niet waarom wij gearresteerd werden, en tot heden is geene beschuldiging ooit tegen ons gebracht.

Op den 5den December, 1899, zond ik mijne verklaring naar Kol. J. K. Trotter, 't Kasteel, Kaapstad. Ik voegde er een ware copie van een brief, gedateerd den 1sten November, bij, dien ik aan den hoofd stafofficier, Oranje Rivier, zond. Op den 21sten December adresseerde ik een brief aan den hoofd stafofficier, 't Kasteel, Kaapstad, waarvan ik nu een ware copie insluit. Ik ontving geen antwoord op mijn brief. Terwijl ik in de Nieuwe Militaire Hospitaal Gevangenis was, werd ik door een heer, mij onbekend, ondervraagd. Men vertelde mij, dat die heer van 't Procureur-Generaals kantoor kwam.

Op den 22sten December werd ik tezamen met 6 andere gevangenen naar De Aar gezonden. Bij mijn aankomst hier werd ik in de gevangenis gezet. Al de anderen, die met mij kwamen, hebben deze plaats verlaten. Na mijn aankomst alhier, ontving ik een antwoord van den Hoofd Stafofficier, Kaapstad, mij informeerende dat al mijn papieren en verklaringen enz. naar den Kamp Kommandant, De Aar, gezonden waren, die met mijn zaak zou handelen. De brief en het antwoord werden door den Kamp Kommandant alhier gehouden, en bij mijne papieren gehecht. Ik schreef dadelijk aan den Kommandant hier om hem te zien, en toen ik tot hem gebracht werd, antwoordde hij, "Ik weet niets van uwe zaak, maar ik zal al uwe brieven en verklaringen aan den Kamp Kommandant te Oranjerivier zenden, die daarmede zal moeten handelen."

Op den 1sten Januari, 1900, schreef ik aan den Kamp Kommandant te Oranje Rivier aangaande mijne loslating, parool of borgtocht. Op den 8sten dezer schreef ik andermaal, van welken brief ik hiermede eene copie insluit. Ik ontving een antwoord erop op den 12den dezer—copie van brief hierbij gevoegd, waarin Majoor Kingharn mij naar de Kaapsche Regeering verwijst. Derhalve wend ik mij nu tot u, daar gij de Koloniale Regeering vertegenwoordigt. Vertrouwende dat gij met de Kaapsche Regeering zult onderhandelen, en zoo goed zult wezen mij eene copie van dezen brief te zenden, alsmede alle copieën ingesloten.

Aangaande mijne verklaringen,—alle copieën en brieven zijn van hier gezonden door den Kamp Kommandant naar Oranje Rivier, waar gij mijne verklaringen kunt zien. Ik heb verscheidene getuigen in Kaapstad aan boord van de "Manilla," die, van mijn loyaliteit, en hoe dat ik mij gedurende den tijd toen de Boeren lager op mijn plaats was, gedroeg, getuigen kunnen.

Ik vertrouwd dat de Koloniale Regeering mij zal loslaten, op parool of onder borgtocht uitlaten, daar ik van mijn vrijheid als een ware Britsche onderdaan beroofd ben. De gunst van een spoedig antwoord verwachtende,

Heb ik de eer te Zijn, Waarde Heer,

Uw dw. Dienaar,

(Get). J. J. DE KOCK.

(Copie.)

Kaapstad,

21 December, 1899.

Den Hoofd Stafofficier,
Kaapstad.

Mijnheer,

Met betrekking tot mijn brief aan u, eene volle verklaring van mijn zaak u toezendende, die zoover niet erkend is, buiten een boodschap dat onderzoek in de zaak ingesteld wordt, wensch ik u nu zeer eerbiediglijk te verzoeken om mij òf op parool los te laten op zoodanige voorwaarden als de overheden mogen goed denken, òf om een onderzoek zoo spoedig mogelijk in te stellen, aangezien ik verlangend ben om verhoord te worden, en om mijne getuigen, voor mijne verdediging, op te roepen, waaronder verscheidene Boeren krijgsgevangenen zijn, die nu hier opgesloten zijn.

Ik kan zeggen dat ik voor omtrent eene maand een gevangene ben, zijnde op den 24sten van laatste maand gearresteerd. Tot nogtoe werd geene beschuldiging tegen mij gebracht, ook weet ik niet waarom ik aangehouden word, en ik meen dat ik nu in alle billijkheid erop kan aandringen dat mijn verzoek, zonder verder verzuim, toegestaan zal worden. De gunst van een spoedig antwoord afwachtende,

Getrouw de Uwe,

(Get.) J. J. DE KOCK.

(ware copie).

De Aar,

8 Januari, 1900.

Aan den Kamp Kommandant,

Oranje Rivier.

Waarde Heer,

Ik ontving een brief van Mev. de Kock, gedateerd den 4den dezer, meldende dat zij verscheidene brieven aan mij sedert den 24sten December geschreven had, en mij ook twee pakjes gezonden had één bevattende kleederen, op den 1sten dezer gezonden, hetwelk mij ter hand kwam, en één op den 2den dezer, hetwelk tot nog toe niet opgedaagd is. Wees als 't u belieft zoo goed om uit te vinden of het pakje niet te Oranje Rivier is; alsook of er geene grieven, aan mij geadresseerd, zijn; indien zoo, wees zoo goed dezelve hierheen aan mij te zenden.

Op den 1sten dezer zond ik u een brief van hier, waarop ik tot nogtoe geen antwoord gekregen heb. Door mij spoedig een antwoord te zenden zult gij mij grootelijks verplichten. De brief dien ik u zond had betrekking op mijne zaak, voor mijne loslating op parool of

onder borgtocht. Ik werd op den 24sten November gearresteerd, en tot op dezen datum weet ik niet waarom men mij arresteerde.

Geene beschuldiging werd tegen mij ingebracht. U verzoekende uwe aandacht ten eerste hieraan te wijden en een gunstig antwoord verwachtede,

Heb ik de eer te zijn, Waarde Heer,

Uw dw. Dienaar,

(Get.) J. J. DE KOCK.

Ware copie ontvangen 12/1/1900.

Aan den heer De Kock,

Een brief aan u geschreven door Mev. de Kock, en door u aan den Kamp Kommandant overhandigd, heeft, naar het schijnt, Mev. de Kock bereikt, en zij heeft u een telegram in dien zin gestuurd. Met betrekking tot uwe loslating op borgtocht of anderszins moet ik u naar de Kaapsche Regeering verwijzen. Het is niet in mijne macht om uwe loslating of anderszins te bevelen.

(Get.) W. KINGHARN, Major,
Kommandant.

Oranje Rivier,

9/1/00.

Gecertificeerd ware copie.

Asst. R. M.

De Aar.

Nadat ik op den 18den Maart, 1900, losgelaten werd, moest ik te Hope Town blijven. Ik werd niet toegelaten om naar Belmont terug te gaan. Ik verzocht den Kommandant toen, Kapt. Mills, om naar Kaapstad te gaan, daar het leven mij te Hope Town te duur te staan kwam. Hij liet mij toe naar Kaapstad te gaan. Ik vroeg hem om een vrij reiskaartje, hetgeen hij weigerde. Ik moest al mijne onkosten betalen. Terwijl ik in Kaapstad was, deed ik verscheidene aanzoeken bij den bevelhebbenden officier aan het Kasteel om naar huis te gaan, doch te vergeefs. Uiteindelijk, in Mei, 1900, toen Sir Charles Warren te Belmont was, vroeg Mev. de Kock hem om mij toe te laten naar Belmont terug te keeren om naar mijne bezigheid te zien. Dit verzoek stond hij toe, en daarop werd mij toegelaten van Kaapstad te vertrekken naar mijn huis te Belmont, alwaar ik in het begin van Juni, 1900 aankwam. Ik bleef te Belmont tot omtrent de helft van September, 1900, toen er een gerucht kwam dat de Boeren van plan waren

Belmont aan te vallen. Daar wij destijds zonder bescherming te Belmont waren, zijnde er 7 Kaapsche Politie onder Sergt. Lucas, zadelen zij terstond hunne paarden op, en vertrokken van Belmont voor veiligheid.

Ik en zekere Mnr Cohen vertrokken per trein naar Oranje Rivier voor bescherming. Bij onze aankomst aldaar werden wij dadelijk voor een kapitein gebracht, die Stafofficier was. Wij vertelden hem waarom wij afkwamen. Ik toonde hem mijn Distrikts pas, mij door Kapt. Leslie, kommandant van Douglas gegeven. Hij vloekte tegen mij, verscheurde mijn pas, en plaatste mij onder arrest in de tent van de wacht, maar de heer Cohen, die geen pas had, was op vrije voeten. Den volgenden morgen werd mij gezegd, dat ik terug naar huis kon gaan.

In October, 1900 ontving ik een pas om mijn dochter naar school te Kaapstad te nemen. Toen ik te Oranje Rivier met mijne dochter aankwam, was er een telegram van den Provoost Maarschalk van Kimberley om mij aan te houden, en mij niet toe te laten naar Kaapstad te gaan. Ik werd te Oranje Rivier, met mijn dochter, voor den nacht aangehouden. Ik vroeg naar de oorzaak, maar de Kommandant bij Oranje Rivier zeide dat hij niet wist. Den volgenden morgen kreeg ik een pas te Oranje Rivier om naar Kimberley te gaan. Toen ik te Kimberley aankwam vroeg ik den kapt. H. de L. Ferguson, Provoost Maarschalk waarom hij mij te Oranje Rivier ophield. Het was omdat ik twee brieven geschreven had, één aan Ds. Perold, en één aan den heer Meyer, die in de Kimberley gevangenis waren, hun berichtende dat ik doen zou wat ik kon in Kaapstad, en dat ik mijn vriend, den heer Michau zou zien, en hen op borgtocht zou losgelaten krijgen. Ik vroeg den Provoost Maarschalk of de inhoud van mijn brief eene misdaad was, waarop hij mij toen een pas uitreikte om met mijne dochter naar Kaapstad te gaan. Op den 12den Febr., 1901, werd een telegram aan Sergt. Walker van de Kaapsche Politie gezonden: "Zeg aan de Kock van Belmont om dadelijk naar Kimberley te komen, daar de Provoost Maarschalk hem wil zien." Ik ging dadelijk, en bij mijne aankomst ging ik naar het kantoor van den Provost Maarschalk om hem te vragen wat hij van mij hebben wilde. Ik kon den Provoost Maarschalk nooit te zien krijgen, maar zijn klerk, zekere Mnr. James Stuard, nam een beschrijving van mij, en zeide dat ik in Kimberley moest blijven, en mij iederen dag rapporteeren.

Ik vroeg op welke beschuldiging, doch geen antwoord

werd, mij gegeven. Al wat gezegd werd, was, "Onder de Krijgswet." Ik schreef verscheidene brieven aan den Provoost Maarschalk, hem vragende om een onderhoud met hem te hebben aangaande mijne aanhouding te Kimberley, maar kon nooit slagen. Op den 10den April, 1901, schreef ik hem andermaal een brief.

(Copie.)

Kimberley,

10 April, 1901.

Kapitein H. de L. Ferguson,

Provoost Maarschalk, Kimberley.

Mijnheer,

Ik verlang zeer, dat gij weer de omstandigheden waarom ik te Kimberley aangehouden word tot groote persoonlijke onkosten voor mijzelf, zonder te spreken van het verlies dat ik dagelijks lijd, door dat ik van mijn bezigheid weg gehouden word, in overweging zult nemen. Ik zou heelemaal kunnen verstaan waarom ik in Kimberley gehouden word, als ik op eenige wijze de troepen of plannen van Zijne Majesteit den koning tegengestaan had. Ik ben steeds gewillig geweest, en ik ben 't nog, eenig onderzoek te ondergaan, dat gij noodig moogt achten te maken over mijn gedrag gedurende den heerschenden oorlog. Ik weet, dat ik mijn vijanden heb, maar vergun mij de gelegenheid om ze van aangezicht tot aangezicht voor u te on'moeten. Ik ben er overtuigd van, dat gij mij geen onrecht zoudt doen wervaren. Ik ben volkomen gereed om al de papieren met betrekking tot de beschuldiging, eenigen tijd geleden tegen mij ingebracht, tezamen met mijn rapport daaromtrent voor u te leggen. De Procureur Generaal weigerde mij te vervolgen, toen hij de papieren gezien had. De Kommandant te Oranje Rivier vergunde mij naar mijn huis te Belmont te gaan, nadat hij de papieren over mijn zaak en mijn verklaring gelezen had.

Ten slotte kan ik zeggen, dat ik nooit op borgtocht of parool geweest ben, maar onvoorwaardelijk vrijgelaten werd. Ik zeg niet gaarne wat ik gedaan heb, maar vergun mij slechts dit, dat ik altijd, als het in mijn vermogen was, de Britsche troepen zoo goed als ik kon heb geholpen. Ik kan u naar Kolonel Par., den tegenwoordigen Kommandant van Kimberley verwijzen. Het zou mijn genoegen geven een antwoord van u op dezen brief te ontvangen.

Uw Dienstwillige Dienaar,

(Get.) J. J. DE KOCK.

Daar er geen antwoord op eenige mijner brieven aan den Provoost Maarschalk kwam, ontmoette ik den Prov. Maarschalk, op zekeren dag, voor zijn kantoor, en vroeg hem, waarom hij mijne brieven niet beantwoordde noch mij toeliet een onderhoud met hem te hebben.

Ik ging in zijn kantoor en vroeg hem waarom ik te Kimberley aangehouden werd, tegen groote kosten, en verwaarloozing van mijn bezigheid, en wat de beschuldiging was, waarop hij antwoordde, "geen beschuldiging tegen u; wij houden u hier onder de Krijgswet." Op den 5den Mei, 1901, werden Mev. de Kock en zes kinderen ingeorderd naar Kimberley op bevel van kapt. Ferguson, Provoost Maarschalk van Kimberley, alwaar wij op eigen onkosten gehouden werden tot op den 1sten Augustus, 1902, op welken datum wij eerst verlof kregen om naar onze woning terug te gaan. Deze is de wijze waarop loyale Britsche onderdanen behandeld en geruineerd werden.

Het kostte mij over de £500 om met mijne familie in Kimberley te blijven. Dan heb ik verliezen geleden door dat ik van mijn bezigheid genomen werd, terwijl andere winkeliers in ons distrikt toegelaten werden aan hunne woningen te blijven en hunne bezigheid voort te zetten. Ik heb mijn eisch voor alle schade geleden, ingestuurd, en heb tot nog toe geen penny compensatie ontvangen, terwijl anderen, die met den vijand handel dreven, paarden en stevens aan de Boeren verkochten, compensatie toegestaan werden.

Vertrouwende dat onze Koloniale Regeering een onderzoek in mijn zaak zal instellen, en zien dat recht mij aangedaan wordt, als een waar loyalen onderdaan. Ik ben geheel en al bereid om elk woord in deze mijne verklaring te bewijzen, hetzij door beëdigde verklaringen of door personen.

Ik heb de eer te zijn, Mijnheer,

Uw dw. Dienaar,

J. J. DE KOCK.